WEEKBLAD

PEP

Nr. 51
18 dec. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

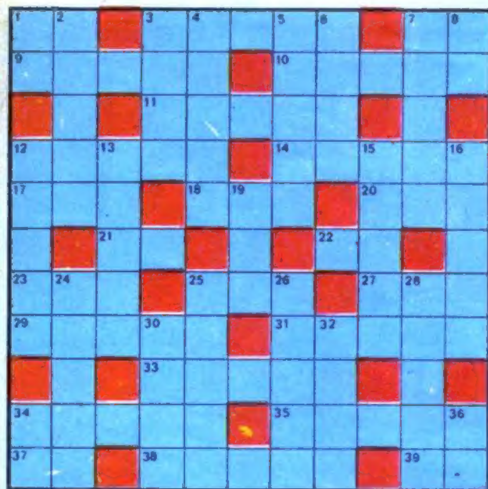
LACHEN MET LUCKY LUKE

PAG. 30

-morris-

NOGAL WIEDES 3 $\frac{xz^3}{(a-c)}$?

PRIJSPUZZEL

KRUISWOORDRAADSEL

In dit kruiswoordraadsel kun je horizontaal en verticaal woorden invullen waarvan hieronder de omschrijvingen staan.

HORIZONTAAL

1 spil, 3 herfstbloem, 7 meisjesnaam, 9 krachtig, 10 plaatsje in Gelderland, 11 verlangen, 12 pech, 14 touw met grote lus, 17 grootmoeder, 18 hert, 20 mak, 21 bevel om te gaan, 22 lidwoord, 23 plaats op de Veluwe, 25 scheepsvloer, 27 meisjesnaam, 29 beefde, 31 treffen, 33 iepen, 34 derde maand, 35 knobbel bij de voet, 37 voorzetsel, 38 vloeibaar dik mengsel, 39 achter.

VERTICAAL

1 spil, 2 stijf, 3 delen van halmen, 4 iemand die de skisport beoefent, 5 adellijke, 6 meisjesnaam, 7 geldlade, 8 afkorting van anno mundi, 12 armzalig, 13 voorste gedeelte van vinger, 15 krachtig, 16 plaats in Overijssel, 19 roem, 24 laag rustbed, 25 Griekse letter D, 26 schreeuw, 28 mensen uit Ierland, 30 kleine plaats, 32 meisjesnaam, 34 muzieknoot, 36 bergplaats in bureau.

Schrijf je oplossing op een briefkaart of knip het schema uit en plak het op een briefkaart. Stuur deze vóór 23 december naar redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 51.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; tien derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

OPLOSSINGEN PRIJSVRAAG NR. 49:

1 en 8. 2 en 4. 3 en 10. 5 en 7. 6 en 9.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 44 ZIJN:

1e prijs: Erma Holsbeeke, Bentinckstraat 100, Oldenzaal; 2e prijs: Riesje de Laat, Moergestel; Janine v. Leeuwen, Rotterdam; Maarten Poelakker, Laren (N.-H.); Kinderen Elfering, Lisse; Titus Wiltjer, Warffum; Gertie Gerris, Ell; Kinderen v. Dijk, Wageningen; Els Franssen, Vlaardingen; Leo Lutz, Breukelen; Hilda Verboekend, Utrecht; 3e prijs: Ferry v. d. Wijst, Alkmaar; Lydia Stroebel, Amersfoort; Hans Meppelink, Zutphen; Hannie Verwilligen, Dordrecht; Ria de Boo, Oostburg; Theo Jorna, Bergen op Zoom; Roswitha Heijnsdijk, Enschede; Henk Lenderink, Haaksbergen; Anna Westerhoff, Tolbert; Arthur v. Winsen, Lochem.

HET VOLGENDE GETAL

84	32	42	16	21	

3	19	7	15	11	

9	15	22	30	39	

De getallen in iedere reeks houden verband met elkaar. Zoek dat verband en probeer dan het volgende getal te ontdekken.

ZEVEN VERSCHILLEN ▶

Kun je de zeven verschillen ontdekken tussen deze twee tekeningen?

LETTERGREEPJES

In ieder vakje van deze tekening kun je één lettergreep van een woord invullen. De woorden kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts in de figuur zetten. Dit is de betekenis:

1 zwarte vrouw, 2 precies dezelfde, 3 helder klinkend geluid geven.

OPLOSSINGEN

HET VOLGENDE GETAL

8: Er zijn twee reeksen die steeds met de helft teruglopen. 84-42-21, en 32-16-8.
11: Twee reeksen. De eerste reeks loopt steeds op met 4, de tweede neemt met 4 af 19-15-11.
49: De reeks loopt eerst op met 6, dan met 7, 8, enz. 39 loopt met 10 op, dus 49.

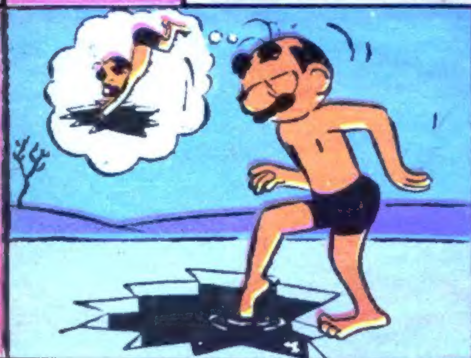
ZEVEN VERSCHILLEN

1 De arm van de bril. 2 Het wolkje links. 3 De papieren in de jaszak. 4 De dikke tak aan de grote boom. 5 Een vogel tussen de bomen. 6 Een grasspol aan de waterkant daaronder. 7 De knoop in het touw waarmee de vrouw de boot trekt.

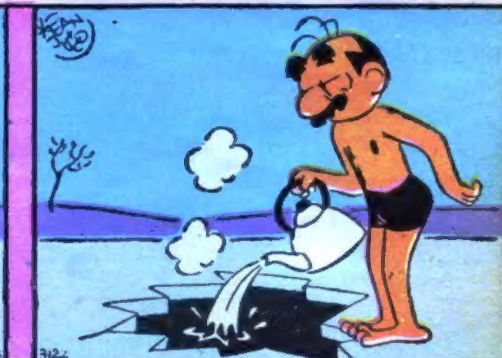
LETTERGREEPJES

NE	GE	RIN
GE	LIJ	KE
RIN	KE	LEN

OSCAR

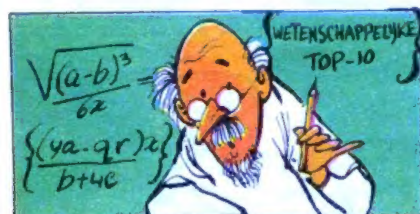
PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 35 ct. per week of ƒ 4,55 per 13 nummers (Giro 330021). Losse nummers 45 ct. **Ned. Antillen** en **Suriname:** ƒ 18,20 per jaar. **Overig buitenland:** ƒ 28,60 per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

Dat moet ik PEP schrijven

Brieven voor deze rubriek kunnen worden gericht aan PEP, Postbus 497, A'dam. In de linkerbovenhoek vermelden Peppost.

TOP 10

Mag ik een PEP-10 organiseren met behulp van uw blad? U schrijft mijn adres in PEP en hierheen kunnen de PEP-lezers hun maandelijkse top-10 sturen. Heb ik alles binnen, dan stel ik een top-10 samen en stuur alles naar uw blad om gepubliceerd te worden. Misschien vindt u het wel een flauw idee?

H. H. Stouten, Den Haag

We vinden het geen flauw, maar een erg leuk idee. Het is echter niet uitvoerbaar omdat de uitslag steeds pas drie maanden later bekend kan worden gemaakt. Maar let op PEP 52: daarin komt een enquête, een wetenschappelijke top-10 dus.

NIETS TE OUD

Ik ben zeventien jaar, maar ik voel me niets te groot en te oud om PEP te lezen. Ik kom er rond voor uit dat ik PEP lees, en met plezier!

Hulsebos, Elst

EEN BEETJE ZACHTER

Ik vind PEP heel goed en ik heb er niets op aan te merken. Ik vind alleen dat de mensen die aan PEP schrijven, zich een beetje zachter moeten uitdrukken. Woorden als flauwekul, nep, melig en dergelijke, komen niet te pas.

Teddy Thoral, Weesp

HARDE KRITIEK

Dat afkammen van elkaar en de PEP vind ik kinderachtig. Dat wil niet zeggen dat de rubriek „dat moet ik PEP schrijven" waardeloos is. Maar laten de schrijvers met een bruikbare kritiek komen!

R. Arends, Amsterdam

AANSLAG

Ik vind het Gele Teken machtig. Die andere verhalen ook wel, maar het Gele Teken vind ik het mooist. Mijn vader, broer en zus genieten er ook dol van hoor! Ik vind het mooiste de aanslag op de hoofdredacteur.

Henk Kooistra, Bergen (N.-H.)

VISJE

In PEP 43 staat getekend dat Prosjoetto een visje uitspuwt. Dat is grote onzin. Zeer slecht getekend! Wat dat betreft gaat PEP achteruit.

René Visscher, Zwolle

NIET GENOEG ONTWIKKELD

PEP is zó mooi, dat zelfs mijn vader verzot is op PEP. Maar ik vind dat de mensen die PEP, zo'n mooi blad, niet goed vinden, nog niet genoeg ontwikkeld zijn om deze spannende lectuur te lezen.

Meriam v. d. Rijdt, Boxtel

BESTONDEN NIET

In PEP 42 staat iets, dat niet waar is. Toenga zegt: „Zet je schrap, man! Geen enkele Rode Man zal een voet over de drempel zetten!" Dat klopt niet, want toen bestonden er nog geen drempels.

Dik van der Beek, Rotterdam

MAPJE

Ik vind PEP een leuk weekblad. Vooral de PEP-platen vind ik interessant. Ik haal ze er elke keer uit en doe ze in een mapje. Maar ik zou het erg op prijs stellen, als er ook eens iets over planten en dieren in kwam, want daar houd ik erg van.

Herman Steigstra, Wormer

Er wordt aan gewerkt

NAAM

Ik vind PEP een machtig blad. Ik heb op school een opstel over de Wilde Horde geschreven en de meester vond het goed. Om te besluiten wil ik iets vragen: bestaat de naam Papandovalorokomonduronikolalopolovski echt? (Oppeppertjes PEP 42).

Jan Buis, Capelle a/d IJssel

Er schijnt inderdaad een meneer te bestaan, die zich zo mag noemen.

door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

DE ZOON VAN

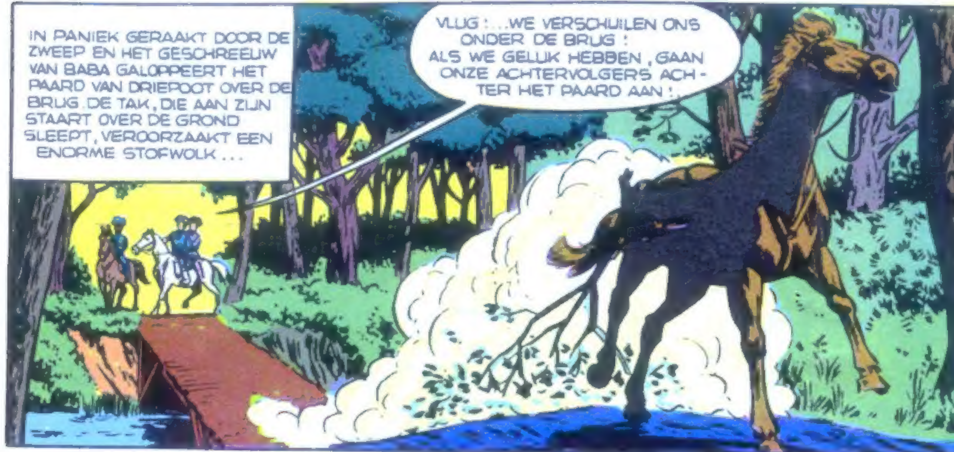

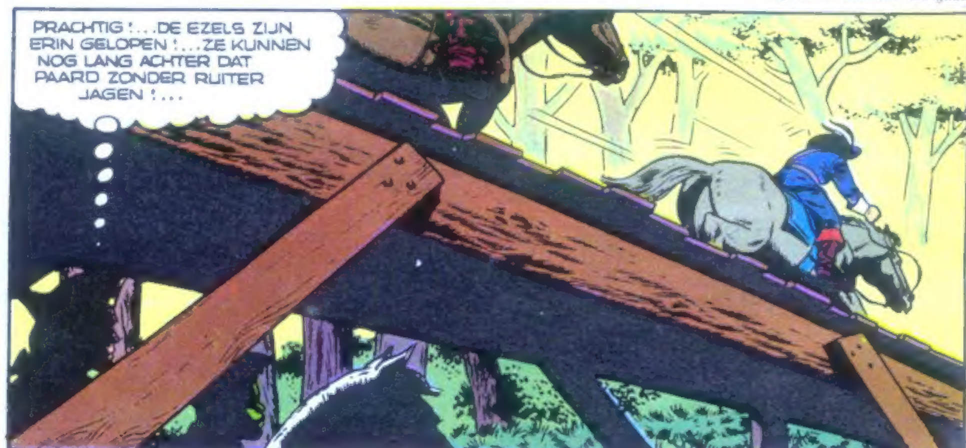
ROODBAARD

Erik en Baba weten zich bedreigd en achten het veiliger zo snel mogelijk het kasteel van Montfort te verlaten. In galop gaan ze ervandoor en pikken onderweg Driepoot op. Deze verklaart waarom het gif zijn uitwerking miste.

WORDT VERVOLGD

Saint-Hélier moet als leider van een formatie vliegen, maar de angst krijgt hem te pakken. Hardhandig brengt Michel Tangy hem tot rede.

een avontuur van MICK TANGY

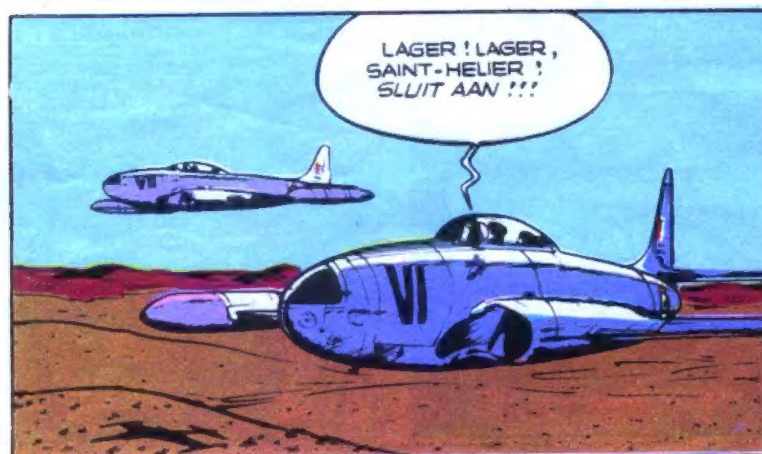

IEDERE DAG OPNIEUW TRAINT TANGY Z'N VRIEND SAINT-HELIER. MET TACT EN EINDE-LOOS GEDULD HELPT HIJ DE PILOOT DOOR ZIJN MOEILIJKSTE PERIODE. HIJ LEERT HEM FORMATIEVLIE-GEN. EN LANGZAAM-AAN HERVINDT SAINT-HELIER ZIJN ZELF-VERTROUWEN...

TEKST:
J.M.CHARLIER

TEK.
A.UDERZO

eerherstel voor een lafaard

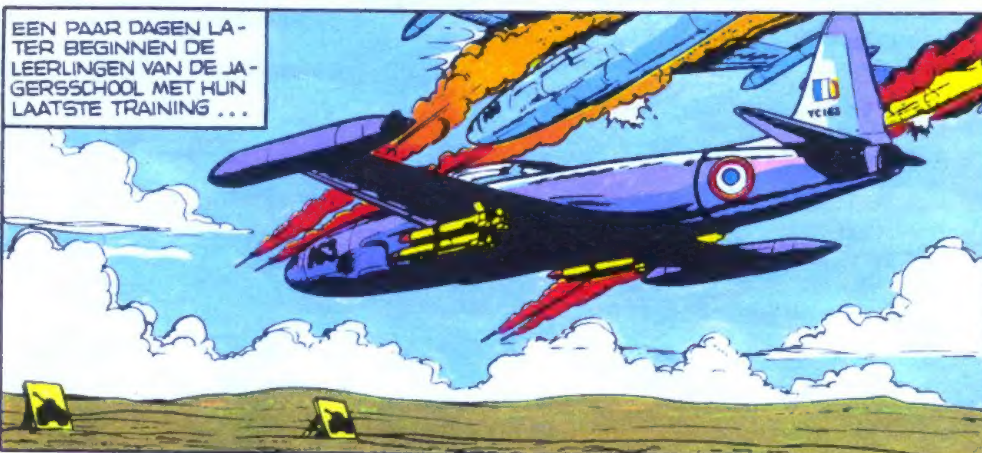

WORDT VERVOLGD

ALS in de wintermaanden het overgrote deel van de duizenden Nederlandse wielrenners het lichte rijwiel ingevet op zolder heeft gezet of in het uiterste geval met een warm trainingspak aan een paar kilometer rijdt om in conditie te blijven, is er toch een categorie wielrenners die juist in deze periode in topvorm moet zijn. Dat zijn de renners van de cyclo-cross, de veldrit per fiets. De belangstelling voor de veldrit is in ons land, althans wat de deelnemers betreft, niet zo verschrikkelijk groot. Dat is geen wonder, want de veldrit is een van de zwaarste sporten die er zijn. Wielrennen op de weg en op de baan is al een bijzonder inspannende bezigheid, maar de veldrit eist nog veel meer van de deelnemers. De grote etappewedstrijden uitgezonderd, is het parcours in normale wegwedstrijden zo goed mogelijk. Bij baanwedstrijden verzorgt men de houten of cementen baan uitstekend om de renners maar zoveel mogelijk van dienst te zijn. Bij de veldrit is het precies andersom: de organisatoren van een veldrit zoeken de moeilijkheden op. Een heuvel, een moeilijke afdaling, een smal pad tussen wat struikgewas, honderd meter mul zand waar fietsen onmogelijk is, het zijn allemaal hindernissen en ongemakken die horen bij de veldrit. Jarenlang was een van de belangrijkste veldritten in ons land die van Kraantje Lek, waarbij de renners met de fiets op de nek tegen het tientallen meters hoge duin moesten opklauteren. In het mulle duinzand zijn heel wat zweetdruppeltjes achtergelaten.

De cyclo-cross is nog niet zo erg oud. De sport is ontstaan uit het rijden per fiets op grasbanen, een vorm van wielrennen die buiten Nederland in verscheidene landen van Europa nog bijzonder populair is. Bij dit rijden op banen van gras werden af en toe weleens wat hindernissen geplaatst en later is hieruit de cyclo-cross ontstaan. Het eerste officiële wereldkampioenschap veldrit op de fiets vond in 1950 in Parijs plaats. Er werd toen meteen een door vele wielerkenners geuite veronderstelling vernietigd. Beweerd werd namelijk dat een goede wegrenner nooit een kans in de keiharde crosswedstrijd zou hebben. Het kwam echter anders uit. Jean Robic, om zijn zeer kleine gestalte altijd „het manneke Robic" genoemd, kwam als eerste uit de strijd. Robic, die door zijn geringe lengte op de fiets altijd een wat minderwaardige indruk maakte, maar ongelofelijk veel kracht in zijn korte beentjes had, was ook een groot wegrenner. In 1947 verbaasde hij iedereen door de Tour de France op zijn naam te brengen. Hij voegde daar dus drie jaar later de wereldtitel veldrijden bij. In de geschiedenis van de veldrit zijn vooral de namen van de Fransen Roger Rondeaux (drie keer wereldkampioen) en André Dufraisse (vijf keer wereldkampioen) bijzonder bekend. De laatste jaren gaat het duel om de wereldtitel hoofdzakelijk tussen de Italiaan Renato Longo en de Duitser Rolf Wolfshohl (ook een uitstekend wegrenner). Beide renners hebben de titel nu drie keer gewonnen. De Italiaan is momenteel wereldkampioen. De sterkste Nederlandse veldrenner is op het ogenblik Cor Rutgers, die in januari van dit jaar in Soestduinen het snelst de „hinderlijke" bijna 25 kilometer lange route aflegde. Huub Harings, ook zeer sterk op de weg, eindigde als vierde. Bij de strijd om de wereldtitel in 1963 in Calais eindigde Harings op een zeer eervolle negende plaats.

Het is logisch dat niet alle veldritten even zwaar zijn. De weersomstandigheden spelen een bijzonder grote rol. Mul duinzand kan door zeer harde vorst juist hard genoeg worden om een rijwiel met renner te kunnen dragen. Een flinke regenbui kan een op het oog vrij ongevaarlijke helling spiegelglad maken met alle gevolgen van dien.

Het uitstippen van een parcours is maar aan enkele punten gebonden. Er moet een afdaling in de route zijn en de finish van de wedstrijd moet op verhard of halfverhard terrein plaatsvinden. Voor de rest kan men het bijna zo moeilijk maken als men wil. En de organisatoren willen wel. Ook al om de wedstrijden zo interessant mogelijk voor de toeschouwers te maken nemen ze zoveel mogelijk moeilijke hindernissen in de route op. Hellingen en mul zand zijn favoriet, maar ook een heel smal paadje langs een beek is altijd een welkome moeilijkheid. Voor de organisatoren dan, want de renners die hun enthousiasme om zo snel mogelijk bij de eindstreep te komen met een nat pak moeten bekopen, zullen daar wel heel anders over denken.

Hierbij moet je dan nog bedenken dat veldritten vaak onder de meeste barre winterse omstandigheden worden gehouden. Als er ijs op de sloten ligt, zal het met dat natte pak wel meevallen, maar vaak ook maken natte sneeuw en een gure wind de omstandigheden bijzonder naar. En dan nog een duik in het water...

De meeste crossers hebben zeer verschillende kwaliteiten. Sommige veldrijders zijn meesters in het beklimmen van heuvels. Anderen kunnen weer het best met de fiets op de nek in het mulle zand uit de weg. Er zijn ook veldrijders die nog op de fiets zitten op plaatsen waar andere renners al lang af moeten stappen.

Alle renners hebben een andere tactiek, maar bij het veldrijden is het toch zaak zo snel mogelijk een voorsprong te nemen. Op de smalle bospaden en hinderlijke afdalinkjes is het soms bijzonder moeilijk de tegenstanders te passeren. De grote favorieten zijn dan ook meestal al vlak na de start van de wedstrijd in de voorste gelederen te vinden. Tot een eindsprint komt het bij de veldrit zelden. Meestal komt de winnaar met ruime voorsprong over de finish. Op de moeilijkste punten van het parcours heeft hij zijn tegenstanders dan al zoveel achterstand bezorgd, dat hij al een paar honderd meter voor de eindstreep zeker is van zijn eerste plaats. De uitrusting van een veldrijder verschilt vrijwel in niets van die van de wegrenner. De fiets is hetzelfde en ook de kleding is gelijk. Alleen het schoeisel kan anders zijn, doordat de

Soms twijfelen de renners. Van de fiets af gaan of er met veel moeite op blijven zitten. Op de trappers gaan staan, uit alle macht „pompen" en het stuur goed vast houden, dat is meestal de oplossing.

MET DE FIETS

Een heel smal pad langs een vijver betekent oppassen voor de veldrijder. Iedere scherpe bocht kan een onvrijwillig bad betekenen, en het is nooit zomer als de crossers hun vermoeiende sport beoefenen.

Als de dunne wieltjes van de racefiets te ver in het mulle zand zakken, moeten de veldrijders van de fiets. Met hun rijwiel op de nek snellen ze naar de finish die nog vele hindernissen verder ligt.

Als de vermoeidheid een woordje gaat meespreken, valt het niet mee om de fiets op de schouders te nemen. De veldrijder heeft zijn fiets dan meer nodig om op te steunen. En dat kost kostbare seconden.

OP DE SCHOUDERS

Er zijn wel stukjes van het parcours waar je met veel moeite in het zadel kunt blijven, maar soms is het beter en ook sneller om de fiets maar op de schouders te nemen en in looppas verder te gaan.

crossers vaak de voorkeur geven aan gymnastiekschoenen boven de lichte raceschoentjes. Bij het lopen door mul zand of gras hebben zij daar voordeel bij.
Als het erg hard vriest en er sneeuw ligt, passen de meeste veldrijders zich wat hun kleding betreft wel aan de weersomstandigheden aan. Met ijsmutsen, lange kousen en dikke wanten worstelen zij zich dan op of onder de fiets een weg naar de eindstreep.
De meeste veldritten gaan over 25 kilometer of een afstand die iets minder is. Vrijwel geen enkele ronde is 25 kilometer lang. Meestal moet een bepaald parcours zeven of acht keer worden afgelegd om de vereiste afstand vol te maken. Voor de toeschouwers is dit ook veel aantrekkelijker, omdat ze de renners dan verscheidene keren langs zien komen. Voor de veldrijder zelf is het ook een voordeel, want nadat hij het parcours eenmaal heeft afgelegd, weet hij waar de moeilijkste punten zijn en hij kan zijn krachten daarvoor bewaren.
Het aantal veldrijders in ons land is niet alleen betrekkelijk klein doordat veel wielrenners tegen het echte zware werk opzien, maar een wegrenner houdt juist in de wintermaanden zoveel mogelijk rust en is er meestal van overtuigd dat een veldrit zijn vorm alleen maar kan schaden. Toch wint de veldrit ook in ons land snel terrein, vooral ook, omdat is gebleken dat er renners zijn die èn in de wintermaanden in de veldrit èn in de zomer op de weg goed eresultaten bereiken. De beroepsrenner Huub Harings is daarvan het goede voorbeeld.

Zwier

door TABARY

Uit medeleven met een huilend meisje is Zwier vrijwillig de gevangenis ingegaan. Tegen de advocaat die bij hem komt, roept hij dat hij onschuldig is.

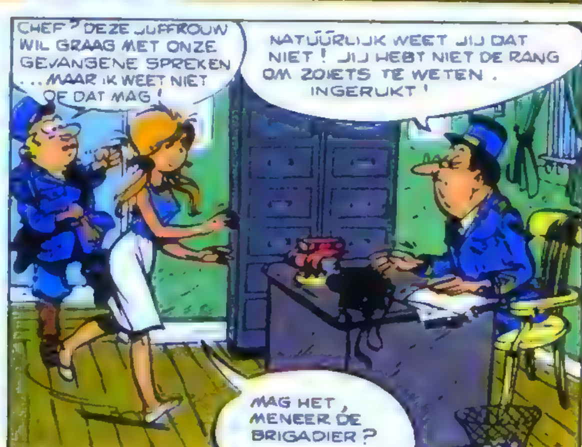

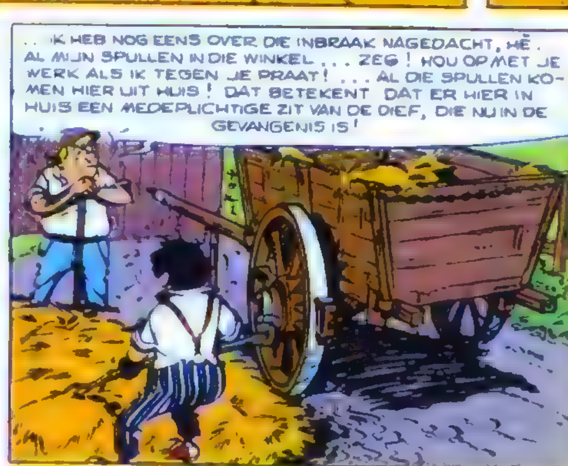

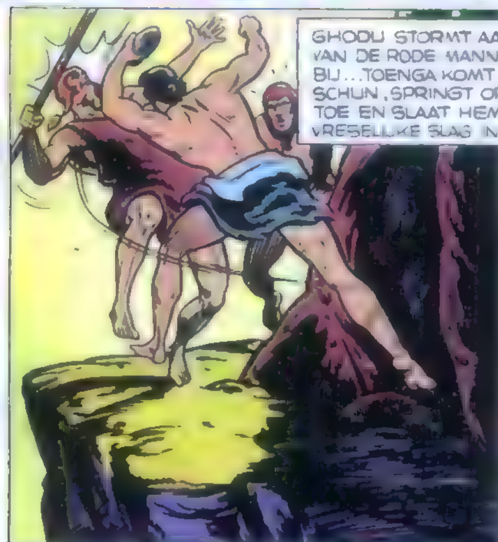

WORDT VERVOLGD

door AIDANS

TOENGA EN DE

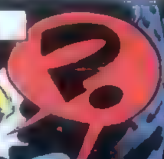

RODE MANNEN

De strijd op leven en dood tussen de Ghmoers en de Rode Mannen is in een beslissend stadium gekomen.

DE REGEN HEEFT VAN HET BERGSTROOMPJE EEN RIVIER GEMAAKT ! ALS DE GROT ONDERLOOPT, ZULLEN WE ALS RATTEN VERDRINKEN !

HIERHEEN NOEN ! KLIM ZO HOOG ALS JE KUNT ! ...

IN 'N OOGWENK STAAT DE ENORME ROTSHOLTE VOOR DRIEKWART ONDER WATER ! EEN PAAR RODE MANNEN VECHTEN NOG TEGEN DE WILDE STROOM

HET WATER BLIJFT SNEL STIJGEN ...

HOGER KUNNEN WE NIET MEER ! ..

NOEN ! .. DAAR ! EEN OPENING IN DE ROTS ! ...

DAAR KUNNEN WE NOOIT KOMEN ! MAAR ... TOENGA ! .. ZIE JE DAT LICHT DAAR ? ... DAT IS EEN FAKKEL ! ... DAAR MOETEN NOG ANDERE RODE MANNEN ZIJN ! ...

LUISTER ! IK HOOR KINDEREN ! ... MAAR DAN ... DAT KAN TOCH NIET ? ...

IN EEN VAN DE BERGGANGEN ..

KAOEM ! HOOR JE DAT GEROEP ? ...

DAAR KOMT 'T VANDAAN !

OH ! TOENGA EN NOEN !! HOUD MOED ! WE KOMEN JE REDDEN ! ..

EN WELDRA ...

KAOEM IS JUIST OP TIJD GEKOMEN ! NOG EVEN , EN TOENGA EN NOEN ZOUDEN OOK 'N PROOI VAN HET WATER GEWORDEN ZIJN ! MAAR .. HOE KOMEN JULLIE HIER ?

DE TWEE NEVEN VERTELLEN ELKAAR HUN BELEVENISSEN VAN DE LAATSTE UREN ...

TOEN DE UITGANG GEBLOKKEERD WAS, HADDEN WE ONS AL MET 'N LANGZAME DOOD VERZOEND ! MAAR INEENS WAS ER WEER EEN INSTORTING, EN TOEN KWAM ER PLOTSELING EEN KLEINE DOORGANG VRIJ ! DAAR ZIJN WE DOORGEKROPEN EN TENSLOTTE KWAMEN WE HIER UIT !

WE MOETEN DE GEESTEN DIE ONS WEER VERENIGD HEBBEN, ZEER DANKBAAR ZIJN ! DE RODE MANNEN HEBBEN ZWARE VERLIEZEN GELEDEN ! DE PAAR DIE ER NOG OVER ZIJN, KUNNEN ONS GEEN KWAAD MEER DOEN !

KOM, WE GAAN WEER OP PAD ! WE MOETEN NOG EEN UITGANG ZOEKEN ! ...

MET HERNIEUWDE MOED EN VERWACHTINGEN ZWERVEN DE GHMOERS DOOR DE GROTTEN ...

ALS ZE TENSLOTTE, NA VELE DAGEN VAN ONZEKERHEID, 'N UITGANG VINDEN, ZIJN ZE DOL VAN VREUGDE ...

WE ZIJN DWARS DOOR DE BERGEN GELOPEN ! KIJK, KAOEM, DIT NIEUWE LAND BEHOORT AAN ONS ! ONZE HORDE ZAL WELDRA WEER VOORSPOED EN VREDE KENNEN !

TEMIDDEN VAN DE UITGELATEN HORDE TREURT EEN JONGE GHMOER OVER HET VERLIES VAN ZIJN METGEZEL EN BESTE VRIEND .. NOEN IS BEDROEFD OM HET VERLIES VAN DE DAPPERE ARAM, DIE ER MISSCHIEN MEER DAN WIE OOK HEEFT TOE BIJGEDRAGEN DAT DE GHMOERS AAN DE BLOEDDORST EN WOEDE VAN DE RODE MANNEN KONDEN ONTSNAPPEN ...

EINDE

BLAKE en MORTIMER in HET

Een onbekende heeft Blake uitgenodigd om naar Limehouse Dock te komen. Blake, gevolgd door inspecteur Kendall, gaat erop af.

Op geringe afstand van Blake volgt Kendall in een politiewagen

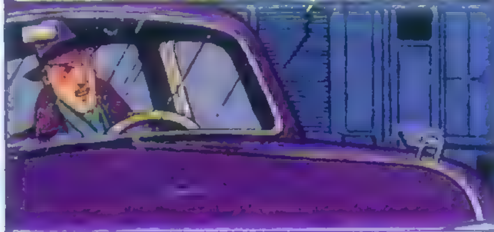
Er komt mist opzetten! Gelukkig dat we de radio hebben, want straks kun je niets meer zien!

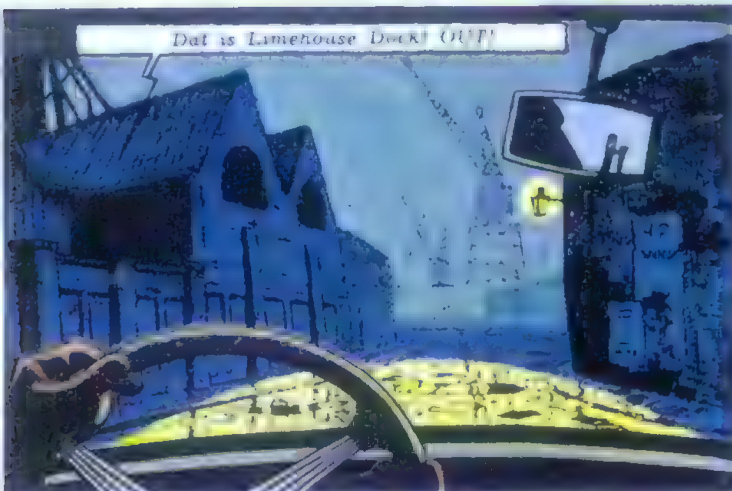
Hallo Blake? Hier Kendall... We naderen het doel... Niets verdachts te bespeuren...? Waar ben je nu precies?

Hallo Kendall? Alles in orde... de mist wordt steeds dikker... ik verlaat nu Brook Street...

Tegelijkertijd op het inlichtingenkantoor van Scotland Yard....

Het spijt me, sir, maar zoals de sergeant reeds zei, inspecteur Kendall is afwezig en dan kunnen wij niets op eigen initiatief ondernemen.

Dat weet ik... maar kapitein Blake verkeert in LEVENSGEVAAR! Kendall moet de operatie stopzetten tot ik kom! Iedere seconde kan noodlottig zijn! Wat? Ja! Ik heb iets nieuws ontdekt over deze zaak... u moet onmiddellijk inspecteur Kendall op de hoogte stellen...! Ja... u zult de inspecteur verwittigen? Eindelijk. Ik zal proberen of ik hem kan vinden. Maar u doet het zo snel mogelijk? Goed zo!

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

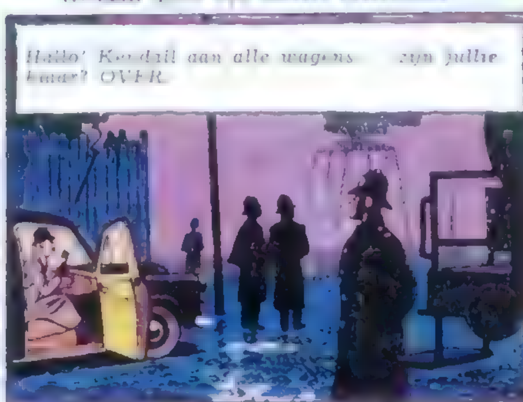

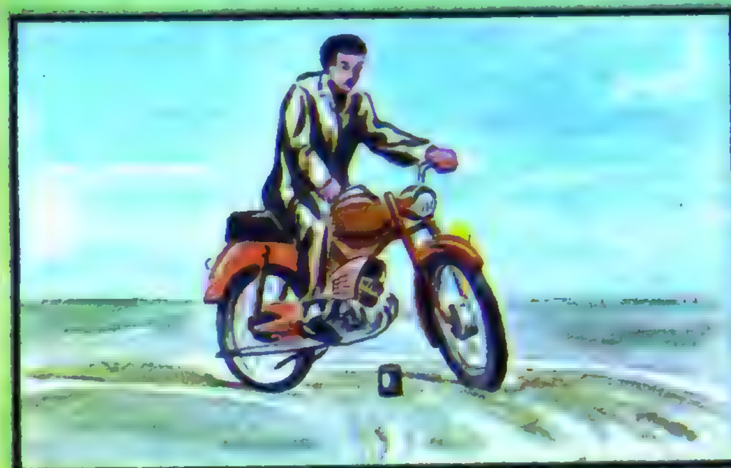

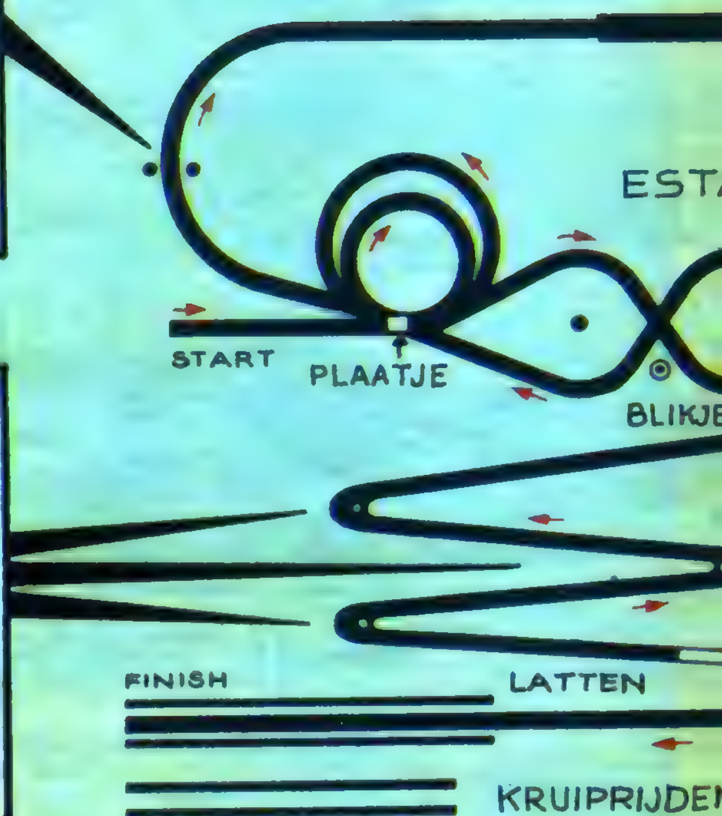

J.A.TEN HOVE

ROSSEN EN CROSSEN

EEN tijdje geleden hebben we gecrosst op die mieterse crossbaan te Apeldoorn. Machtig was dat! Als je er eenmaal aan begint, kun je er niet genoeg van krijgen. Dat is pas mannenwerk! De brommers krijgen er behoorlijk op hun duvel en de ongeoefende rijders zijn 's avonds zo stijf als een etalagepop. Het parcours is dan ook om de dooie dood niet gemakkelijk. Zonder met je voeten de grond te raken moet je over wippen rijden, een duizelingwekkende slalom maken, onder poortjes doorkruipen, door glibberige goten glippen, van links naar rechts draaien, ruige hellingen nemen en bovendien proberen geen strafpunten op te lopen. Probeer dat maar eens! Toen ik zo voor de vierde keer met mijn gezicht in de modder lag, kwam de gedachte bij me op dat je zo'n baan ook wel met een paar vrienden kunt bouwen. Toevallig sprak ik er later over met een importeur van bromfietsen. En dat was nu juist het goede adres! De goede man toonde een tekening van een complete bromfietsbehendigheidsbaan, met alle mogelijke aanwijzingen voor jongens die, zonder dat het hun al te veel zakgeld kost, zelf een baan willen bouwen. Denk je eens in: een eigen baan waarop je kunt laten zien wat jij en je brommer presteren! Deze baan is ontworpen door een paar uitgekookte jongens van de Zweedse Rijwiel- en Bromfietsbond. Deskundiger kan het bijna niet, want je hoeft de Zweden over het crossen niets wijs te maken. De Zweedse crossers — denk maar aan Rolf Tiblin, Torsten Hallman, Sten Lundin en Bill Nilsson — behoren tot 's werelds besten. De ontwerpers hebben de kosten zo laag mogelijk gehouden. Als je met een paar vrienden bent, is het zaakje bovendien zó voor elkaar.

Dit heb je nodig:

Een horloge met secondenwijzer.

Papier en potlood om de stand bij te houden.

Een plaatje board, triplex of iets dergelijks van 10 x 10 cm.

Twee tafeltjes of tonnetjes.

Een leeg conservenblikje.

Zes stokken die boven het stuur uitsteken als ze in de grond zijn geslagen.

Twee planken van ongeveer 25 cm breed en 1,50 m lang.

Voor de haakse bocht heb je vier latten van 3 meter en 2 latten van 2 meter nodig.

Voor de remproef heb je vier latten van 4 meter nodig, voor de kruipproef ook.

Met twee balkjes en twee planken van 2 meter kun je de wippen maken.

Verder: 3 blikjes, ongeveer 5 cm hoog, en kalk om de lijnen te trekken en de plaatsen van de hindernissen aan te geven.

Een hele waslijst, hè? Maar je zult zien dat de kosten echt wel meevallen. Nu moet je natuurlijk nog weten waar je al die obstakels neer moet zetten. Daarvoor gaan we het parcours verkennen. Als je dan meteen goed op de kaart kijkt, komen we er wel uit.

HET PARCOURS

We beginnen natuurlijk bij de start. Aan het einde van het eerste rechte stuk leg je het plaatje neer. Als je nu de linker draai maakt, moet je met beide wielen over het plaatje rijden. Na die draai sta je aan het begin van de slalom en de estafette. Het is de kunst om tussen de vijf stokken, die je niet ver van elkaar in de grond hebt geslagen, door te laveren. Let op, die stokken moeten boven het stuur uitsteken! Tijdens die slalom moet je nog een stunt uithalen: na de eerste stok pak je een busje met de **rechterhand** van het tafeltje of tonnetje, om het na de tweede stok met je **linkerhand** op het volgende tafeltje te zetten. Op de terugweg moet je dat busje weer terugbrengen, maar dan in omgekeerde volgorde. Dan staat het meteen klaar voor de volgende proefrijder! Uitgekookte jongens, die Zweedse ontwer-

OP JE EIGEN BROMBAAN

pers, hè? Na de slalom maak je een rechter draai. Denk aan het plaatje! Daarna moet je je door een heel smal poortje wurmen, dat slechts tien cm breder mag zijn dan je stuur. En niets aanraken natuurlijk! Dan volgen de planken waar je met beide wielen overheen moet rijden, de eerste met beide handen aan het stuur, de tweede plank alleen met de linkerhand aan het stuur. Hierna kun je een flinke dot gas geven, tot vlak voor de haakse bocht waarvan je de planken niet mag aanraken. Echt niet gemakkelijk! Nu weer vol gas en remmen bij de eerste wip, want daar kun je echt niet op topsnelheid overheen schieten. Maar dat merk je nog wel. In de drie volgende bochten liggen de conservenblikjes. Die moet je met het voorwiel aan de ene kant, met het achterwiel aan de andere kant passeren. Venijnig, hè? Na het laatste blokje kun je weer even alles uit je brommer persen tot de volgende wip, die je weer heel voorzichtig moet nemen. Na de wip de gashendel weer openschroeven en dichtdraaien bij de „haarspeld"-bocht; anders vlieg je er subiet uit! En nu komt nog de remproef. Bij deze proef moet je tussen de latten doorrijden en stoppen zodra je voorwiel buiten, maar het achterwiel nog binnen de latten is. Nu pas mag je je voeten op de grond zetten. Ziezo, dat was me het ritje wel! Maar we zijn nog niet klaar! Er moet nog één oefening worden volbracht, en dat is zeker niet de gemakkelijkste. Tot nu toe was het de bedoeling foutloos en toch zo snel mogelijk rond te komen. Maar bij het kruiprijden is het de kunst, zo langzaam mogelijk tussen de latten door te rijden. De tijd begint te tellen als de voorwielas het begin van de latten passeert en stopt zodra die as weer buiten het gebied komt òf als de rijder een fout begaat. Deze tijd — hoogstens 20 seconden — wordt van de totaaltijd afgetrokken.

We hebben nu twee vliegen in één klap geslagen. Je weet waar alle hindernissen staan en je hebt meteen gezien welke toeren je moet uithalen om zonder strafpunten te eindigen. Natuurlijk kun je ook eigen vindingen in het parcours verwerken. Dit was maar een voorbeeld. Vind je het een gemakkelijke rit? Je kunt hem dan moeilijker maken, anders kun je net zo goed een potje gaan dammen. Hoe moeilijker de opgaven zijn, hoe spannender de strijd wordt. Nu moet je nog een geschikt terrein vinden om de baan uit te zetten. Dat is niet zo moeilijk, je hebt maar een stuk van ongeveer 30 bij 15 meter nodig. En dat je niet op straat of in een plantsoen gaat crossen, spreekt vanzelf, dacht ik zo.

WIE WORDT KAMPIOEN?

Ja, wie wordt nu de winnaar van de cross? Dat is de man die de snelste tijd maakt, die nergens tegenaan blundert, niet van zijn brommer duikt en zijn voeten op de pedalen houdt. Bij elke fout worden er 10 seconden bij de totaaltijd geteld. Het plaatje en de estafette kunnen je tweemaal 10 seconden kosten, omdat ze tweemaal genomen moeten worden. Worden er bij één hindernis meer fouten gemaakt, dan blijft de straf toch 10 seconden. Van het aantal seconden, dat je nu hebt verzameld wordt de tijd van het kruiprijden afgetrokken tot een maximum van 20 seconden. Het komt dus hier op neer:

Rijtijd + straftijd — kruiptijd = slottijd.

Bijvoorbeeld: Piet rijdt het parcours in 120 seconden. Hij maakt vier fouten en na tien seconden kwam hij in de kruipproef met een voet aan de grond. Wat is nu de slottijd van Piet? Heel eenvoudig:

120 + 40 — 10 = 150 seconden.

Simpel, hè? Wel, je weet nu ongeveer wat je nodig hebt en hoe je het moet doen. Wat mij betreft kun je aan de slag! Cross maar raak, maar pas een klein beetje op je brommer. Die mag dan van staal zijn, onverwoestbaar is hij beslist niet!

vidocq

ZIJN EERSTE ARRESTATIE

ENKELE DAGEN LATER 'S AVONDS

FRANÇOIS! VLUG! IK GELOOF DAT IK HEM ZIE!

DIT IS ONZE KANS! GA JIJ NAAR BENEDEN OM DE VOORDEUR IN DE GATEN TE HOUDEN. IK PROBEER BINNEN TE KOMEN VIA HET DAK!

IK VIND HET UUR VREEMD GEKOZEN, MAAR ZO'N ZAAK ALS U ME HEEFT VOORGESTELD, KAN IK NIET AFSLAAN. HEBT U HET GELD BIJ U?

KRRR

HIER HEB IK DE SIERADEN!

EN HIER IS DE POEN! GELIJK OVERSTEKEN

HE! IK HOOR WAT! VOETSTAPPEN! EN DE VERDIEPING HIER BOVEN IS NIET BEWOOND!

DAT IS ME TE LINK! IK GA POOLSHOOGTE NEMEN! WACHT MAAR EVEN!

GELUKTUDIG

OEI, WAT KRAAKT DIE TRAP! ALS IK ME MAAR NIET VERRAAD

KRRIEK

BLIJF WAAR ...

VERDRAAID! DE VOGEL IS GEVLOGEN!

EN DIT HEEFT HIJ ZEKER ACHTERGELATEN VOOR DE GELUKKIGE VINDER NOU, DIE ZAL ER VET MEE ZIJN! HET IS ZO VALS ALS WATRIN ZELF!

JE BENT ERBIJ! LAAT DAT GELD LOS!

DAT GELD MAG JE HEBBEN, WANT HET IS HET PAPIER NOG NIET WAARD WAAR HET OP GEDRUKT IS!
WAT? OOH! MAAR DAN... M'N JUWELEN!!

MAAR DAN MOETEN WE DE POLITIE WAARSCHUWEN!
IK BEN VAN DE POLITIE!

HIJ GAAT DAAR NAAR BINNEN! IK MOET FRANÇOIS WAARSCHUWEN MAAR HOE?
INTUSSEN IS ANNETTE WATRIN GEVOLGD

EN ANNETTE IS OOK WEG! NU IS ONZE LAATSTE KANS VERKEKEN! ALS ER MAAR NIETS MET HAAR GEBEURT
EN M'N JUWELEN DAN?

BENT U MENEER VIDOCQ? IK HEB EEN BRIEFJE VOOR U. VAN EEN DAME! HET WAS DRINGEND, ZEI ZE!

HIER! GA NU NOG NAAR DE POLITIE EN ZEG DAT ZE ALS DE BLIKSEM NAAR DE RUE DES MAUVAIS GARÇONS MOETEN KOMEN!

HIJ GAAT WEER WEG
'NS KIJKEN OF ZE ME NOU NOG ALTIJD VOLGT
ANNETTE VERMOEDT NIET IN WELK GEVAAR ZE VERKEERT

OOH... WAAR IS HIJ NU GEBLEVEN?

IK ZAL JE LEREN JE MET ANDERMANS ZAKEN TE BEMOEIEN!

EN DAAR KUN JE BLIJVEN LIGGEN TOT DE RATTEN JE OPVRETEN! IK BEN OVER EEN PAAR UUR HET LAND AL UIT! EN EEN KNAPPE KEREL DIE JE HIER VINDT!

DAT IS 'M!
VIDOCQ ?!

BLIJF STAAN, ELLENDELING!

VOLGENDE WEEK:

kerstbrood voor een bedelaar

Arendsoog en Witte Veder zijn erin geslaagd Eagle en Turming gevangen te nemen. Ze voeren de bandieten terug naar Hammerston, waar sheriff Feether ze met open armen ontvangt en in de gevangenis stopt. Op de Silver-ranch legt Arendsoog uit waarom Eagle en Turming met alle geweld de ranch wilden kopen en wat er met Jef Hunting gebeurde . . .

Arendsoog

IN

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

„Ik veronderstel dat Eagle en Turming gisternacht niet al te best geslapen hebben," zei Arendsoog. „Maar één ding is zeker. In de cellen in Hammerston kunnen ze hun schade inhalen!"
Ze zaten rond de tafel in de woonkamer van de Silver-ranch. Tom Landoon, zijn vrouw en twee zonen, Jimmy, de herbergier van „Troef Aas", Witte Veder en Arendsoog.
„Ik ben blij dat het zo afgelopen is," zei mrs. Landoon. „Er zijn gelukkig geen slachtoffers gevallen."
„Toch wel mrs. Landoon," zei Arendsoog kort. „Er is één slachtoffer gevallen..."
Twaalf verbaasde ogen staarden hem aan. Alleen Witte Veder begreep wie zijn vriend bedoelde.
„Wie is dat slachtoffer, Bob?" vroeg Tom Landoon zacht.
„Jef Hunting!" antwoordde Arendsoog. „Jef Hunting werd het slachtoffer van zijn hebzucht en daarmee het slachtoffer van zijn eigen boze plannen..."
„Is Jef dood...?" fluisterde Tom. „En ik dacht..."
„Dat dachten wij ook, Tom," antwoordde Arendsoog. „Wij dachten dat hij leefde, maar dat wij moesten geloven dat hij verdronken was... Jef is niet verdronken, maar hij werd wel gedood ...door Turming, zijn enige vriend..."
Er viel een stilte, die minuten duurde.
„Ik begrijp er geen biet van," vertolkte Jimmy dan de mening van bijna alle aanwezigen.
Arendsoog glimlachte. „Dat is niet veel, Jim! Mag ik proberen het je te vertellen?"
„Ik ben één en al oor!"
„Wel, om te beginnen, Tom, zou ik je willen voorstellen de naam Silver-ranch te veranderen in Gold-ranch..."
„Gold-ranch...!?" Het klonk uit vele monden tegelijk.
Arendsoog hief een hand op. „Het zal jullie allemaal spoedig duidelijk worden. Het begin van dit avontuur ligt, goed beschouwd, meer dan honderd jaar geleden..." Hij draaide een sigaret en stak hem aan. „Het begon op de dag waarop de overgrootvader van Jef

en Witte Veder

DOOR P. NOWEE
ILLUSTRATIE:
HANS KRESSE

Hunting het stuk land kocht aan de andere kant van de Rode Rivier. Om precies te zijn: hij kocht het van een oude goudzoeker. De akte van die overeenkomst zat tussen de papieren die Eagle onder zijn berusting had. Overgrootvader Hunting wist dat er op dat stuk grond goud gevonden was. Wij op onze beurt weten van hem dat hij een nogal vreemde man was. Om dat te weten hoef je alleen maar het testament dat hij naliet, te lezen! Hij wist dus dat er goud in de grond aan de andere kant van de Rode rivier zat. Hij was echter al een oud man toen hij de grond kocht, en had het goud niet nodig. Hij wilde ook zijn aangenomen zoon, Gene Landoon, niet zonder meer laten profiteren van de verborgen rijkdom. Misschien vond hij dat Gene er zelf maar naar moest zoeken of dat die goudvoorraad nog weleens te pas kon komen als het de familie Landoon om de een of andere reden slecht zou gaan. Hij moest echter voorkomen dat een van zijn „aangenomen nakomelingen" de grond zou verkopen en daarom nam hij in het testament de bepaling op dat „de Silver-ranch, de bijbehorende grond èn de grond aan de overzijde van de Rode rivier één geheel zullen blijven vormen en dat geen gedeelten mogen worden verkocht..." Hij zweeg even. „Nu maken we een sprong in de tijd," ging hij dan verder. „Eagle, die een heleboel paperassen van zijn voorganger overgenomen had, zag het testament van de oude Hunting waarschijnlijk pas de eerste keer in toen Jef met hem kwam praten over een manier om de ranch in zijn bezit te krijgen. Dat was ongeveer vijf jaar geleden. Jef kreeg te horen dat hij geen enkele kans maakte en vertrok. En toen... gebeurde er iets dat de loop van de geschiedenis versnelde. Anders zou nù nog niemand weten dat er goud in de grond bij de Rode rivier zit! Eagle kreeg op een goede dag, of op een kwade dag zo je wilt, het testament weer in handen. Hij las het nog eens door en verbaasde zich, evenals ik veel later, over die vreemde nadruk die de oude Hunting legde op de woorden „de grond aan de andere kant van de Rode rivier". Enfin, om een lang verhaal kort te maken, toen Eagle ook de koopakte las en zag dat de verkoper een goudzoeker was, die waarschijnlijk te oud was om zelf de goudvoorraad aan het daglicht te brengen, begreep hij het. Hij zocht contact met Jef Hunting, die onmiddellijk zijn intrek nam in de oude hut aan de overkant van de rivier. Jef had een houweel gekocht en ging op onderzoek uit. Het duurde niet lang of hij vond wat hij zocht: goud..."

„Hoe is het mogelijk," fluisterde Tom Landoon hees. „Goud op mijn terrein!"

„Jef ging terug naar Eagle en vertelde hem wat hij gevonden had. Hij vertelde de advocaat ook dat de winning groots zou moeten worden opgezet, als men tenminste alles uit de bergen wilde halen wat erin zat. En dit kon natuurlijk niet zonder dat jij er vroeg of laat achter kwam. Slimme Eagle kwam op hèt idee... Het idee om jou de ranch afhandig te maken. Door middel van chantage zou jij gedwongen worden de ranch te verkopen. Jij zou echter kunnen tegenwerpen dat je de ranch niet kòn verkopen omdat hij dan automatisch eigendom werd van Jef Hunting. Daarom bedacht Eagle het plan om Jef, zogenaamd, dood te laten gaan... Er was echter nog een probleem. Wie zou de ranch moeten kopen? Wie zou de chantage op jou, Tom, moeten plegen? De meest aangewezen persoon was Turming. Turming was een vriend van Jef, hij had een paar man personeel in dienst die ook niet terugschrokken voor een vuil karweitje en bovendien zou jij geen argwaan krijgen. Het was immers aannemelijk dat je buurman jouw grond bij de zijne wilde voegen... al was dat dan met onwettige middelen...! Goed, Eagle ging naar Turming en legde hem uit wat hij en Hunting van plan waren. Jef zou eigenaar worden van de ranch, dat spreekt vanzelf. Turming zou echter goed beloond worden... niet alleen kreeg hij zijn geld terug, maar bovendien een aandeel in de winst die gemaakt zou worden bij de goudwinning. Turming trapte erin en vertrok op een avond naar de hut om alles met Jef te bepraten. En toen gebeurde er iets dat Eagles plannen in de war dreigde te sturen. Turming schoot Jef neer... Het was een ongeluk, beweert de rancher nu. Misschien is dat de waarheid. Zijn lezing is dat hij op de grond van de hut zat. Jef had een deken uitgespreid over het gras en was van plan om te gaan slapen toen Turming kwam. De twee mannen spraken met elkaar. Turming zegt dat hij intussen zijn wapens controleerde en dat een van zijn revolvers plotseling afging... Jef was op slag dood."

Weer zweeg hij enige ogenblikken.

„De rest is spoedig verteld," vervolgde hij dan. „Turming raakte in paniek. Hij sleepte Jef de hut uit en begroef hem in de bergen. Toen reed hij naar Eagle en vertelde hem wat er was gebeurd. Eagle was helemaal niet onder de indruk. Weliswaar liet hij duidelijk merken dat hij nu iets belangrijks van Turming wist — en dat verklaart de onderdanige houding van de rancher — maar hij was niet uit het veld geslagen. De plannen hoefden immers niet veranderd te worden! „Leg de kleren van Jef plus zijn zadel ergens aan de oever van de Rode rivier en iedereen zal denken dat hij verdronken is," zei Eagle. „En daar gaat het toch om...! Landoon moet geen argumenten hebben om niét te verkopen. En verder gaan we gewoon te werk zoals we ons hadden voorgenomen. Er is maar één verschil: de nieuwe eigenaar van de Silver-ranch zal geen Hunting, maar Eagle heten!" Zelfs al had Turming zich nu nog uit het avontuur willen terugtrekken, dan had hij dat niet meer kunnen doen. Eagle had hem in zijn macht. Hij keerde terug naar de hut en bracht Jefs spullen naar de oever van de rivier, waar Witte Veder en ik ze vonden. Hij vergat echter twee belangrijke zaken: de laarzen en de revolvers van Jef. Dat de revolvers ontbraken, bemerkte hij gauw genoeg en daarom stopte hij een paar wapens in de holsters die hij voor deze gelegenheid had gekocht. De laarzen zag hij over het hoofd. Pas veel later kwam hij hierachter — nadat wij het aan sheriff Feether hadden gezegd — en hij besloot om alsnog een paar laarzen op de bewuste plaats te leggen. Voor het geval Feether zelf ook nog een kijkje kwam nemen... Wel, de rest van het avontuur kennen jullie allemaal. Het plan om Mike een bankroof in de schoenen te schuiven werd opgevat om Turming een reden voor chantage te geven. Jammer voor de schurken en gelukkig voor jullie, hebben ze niet veel succes gehad..."

„Toch brachten ze jullie ook aan het twijfelen," zei Gene, de jongste zoon, toen Arendsoog zweeg.

„Inderdaad. Witte Veder en ik waren er vast van overtuigd dat Jef niet verdrònken was. Dat hij op een andere manier om het leven was gekomen, konden we moeilijk weten..."

„Ik begrijp niet waar de echte revolvers van Jef en zijn laarzen gebleven zijn," zei Jimmy peinzend.

„Jij wordt een goede speurhond," maakte Arendsoog hem een compliment. „Ik kwam er toevallig achter waar die voorwerpen gebleven waren. ...De muren van de hut waar Jef sliep, zijn opgetrokken uit grote rotsblokken. Vlak bij de grond zitten kieren tussen die blokken, die soms twintig of dertig centimeter breed zijn. Jef had kennelijk de gewoonte om zijn laarzen in een van die spleten te leggen als hij ging slapen. Zijn revolvers borg hij in de schachten van de laarzen en hij had ze zo altijd bij de hand! Waarschijnlijk heeft Turming, toen hij Jef de hut uitsleepte, het gedroogde prairiegras, dat als matras dienst deed, onbewust op een hoop geschoven. In elk geval werden de laarzen en de revolvers aan het oog onttrokken. Dat ik ze later wèl vond, was puur toeval. Ik schopte in gedachten het gras uit elkaar en zag de laarzen..."

Mrs. Landoon schudde het hoofd. „Wat de mensen al niet doen voor goud..." mompelde ze. „Je moet er niet aan denken."

Tom Landoon kwam overeind. „Beste Bob, beste Witte Veder," begon hij.

„Geen toespraken, hoor," waarschuwde Arendsoog hem lachend.

„O.K., Bob. Geen toespraken. Ik wil alleen maar zeggen dat jullie samen het raadsel van de Rode rivier hebben opgelost. Dat jullie ons huisgezin daarmee een onschatbare dienst hebben bewezen en dat we jullie daarvoor verdraaid dankbaar zijn..."

„Einde van de voorstelling!" zei Jimmy. En hij keek alsof hij niet begreep waarom iedereen plotseling in de lach schoot.

EINDE

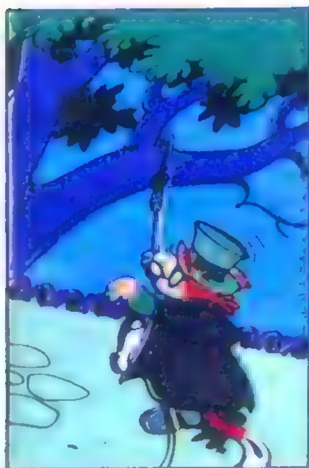
door
Raymond Macherot

ZIZANION

DE VERSCHRIKKELIJKE

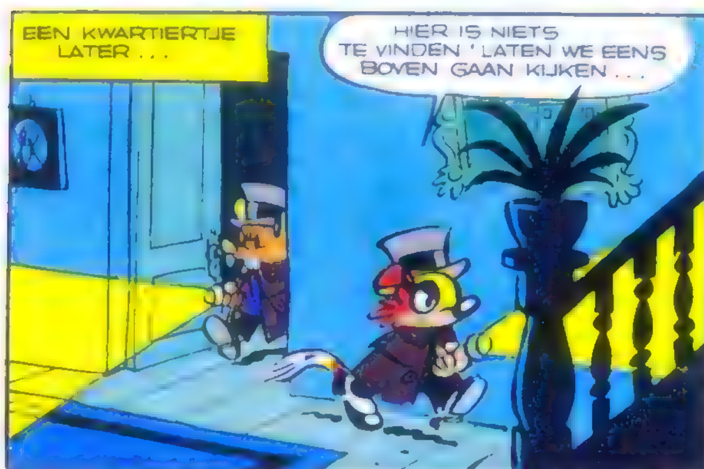

WORDT VERVOLGD

BILLY HATTAWAY

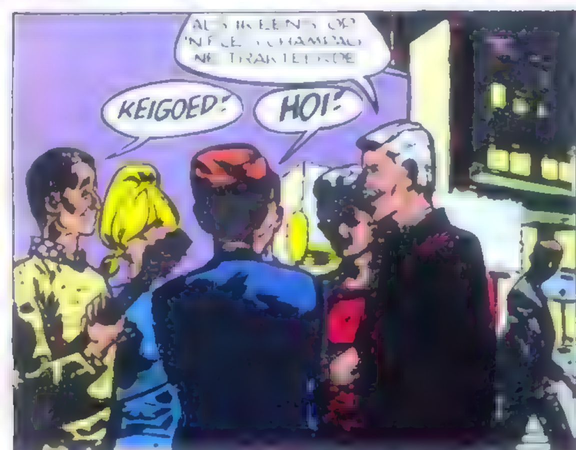

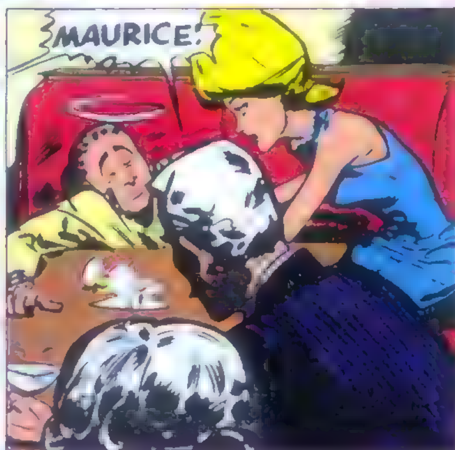

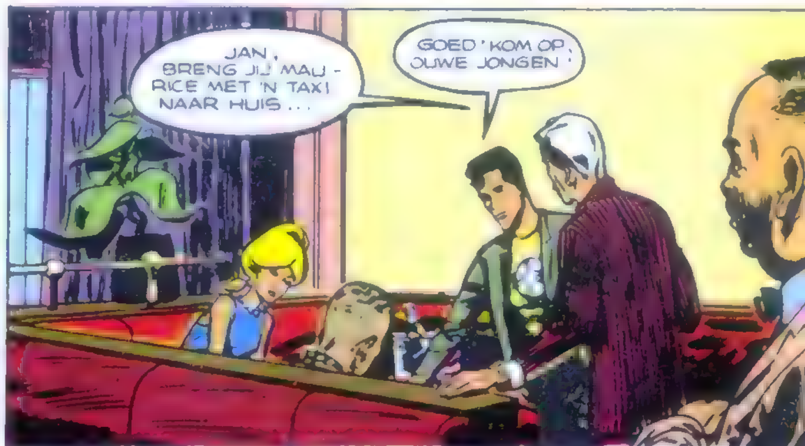

door PARRAS

Het optreden van Billy Hattaway en zijn Azteken is een volledig succes, ondanks de sabotagepoging van Bob en zijn bende. Iedereen is uitgelaten van vreugde, totdat Billy plotseling bemerkt dat Jeanne niet aanwezig is....

WORDT VERVOLGD

Ton en Tineke

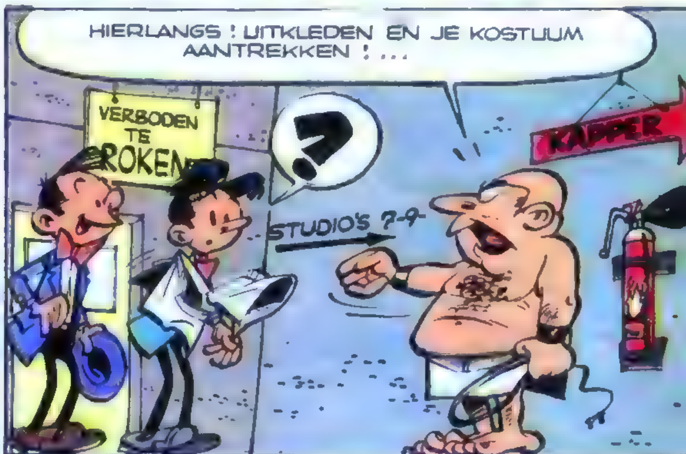

HARRY BILD

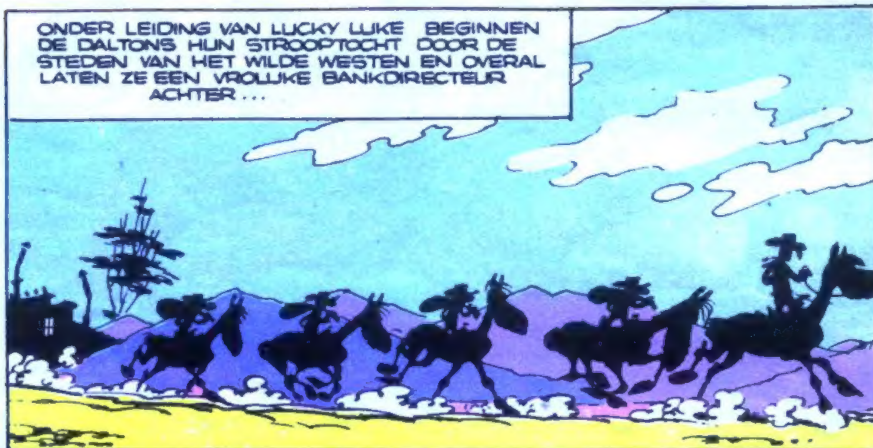
Zondag aanstaande speelt Harry Bild, de nieuwe en eerste buitenlandse aanwinst van Feijenoord, zijn eerste wedstrijd voor zijn nieuwe club. De duizenden Feijenoord-fans zullen met spanning de wedstrijd tegen PSV tegemoet zien en ze hopen op een goed debuut van de achtentwintigjarige Zweedse midvoor. Harry Bild, huisschilder van beroep, heeft het afgelopen seizoen onder contract gestaan bij de Zwitserse club FC Zürich. Omdat de Zwitsers ook de Duitser Klaus Stürmer gecontracteerd hadden, heeft Bild zijn talenten niet vaak kunnen tonen. Meestal zat hij op het reservebankje. Maar dat hij talenten heeft, staat wel vast: hij is een geboren „afmaker", een midvoor van het zuiverste water, die regelmatig staat opgesteld in het Zweedse nationale elftal. Feijenoord heeft een goede koop gedaan!

door morris LUCKY LUKE tegen de

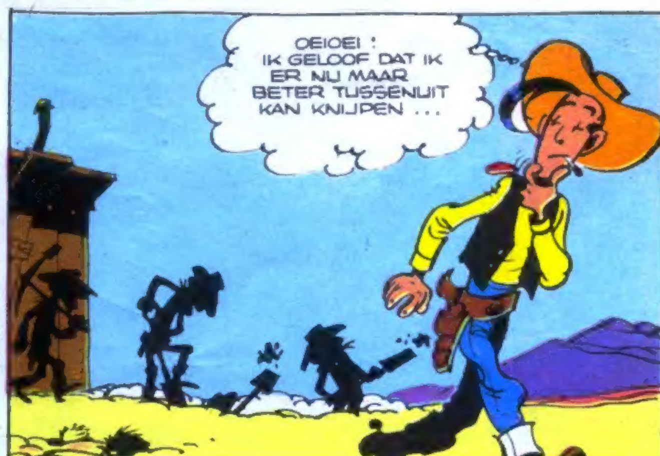

DALTONS

Lucky Luke heeft de „bankoverval" in Dead Man Gulch op touw gezet en natuurlijk trappen de Daltons erin.

LUCKY LUKE tegen de DALTONS

WORDT VERVOLGD